

fattelse indeholder et positivt Udtryk for Forholdstalsvalgmaadens Berettigelse, og jeg vil derfor stemme imod og anse det for min Pligt at stemme imod Forslagets Oversendelse til Landstinget.

Efter at have hørt det ærede Medlem, som er Ordfører for Trettenmandsgruppen, maa jeg sige, at det staar for mig saaledes, at han har gjort sig skyldig i en ganske grov Selvskuffelse, naar han tillægger den Attrap, man tilbyder ham, nogen som helst Vægt, den Attrap, at der aabner sig en Mulighed for Forholdstalsvalg, efter at der samtidig er vedtaget en Valglov, som positivt udtaler, at vi skulle have Enkeltmandsvalg og Omvalg; saa er det ganske naivt at tro paa den Mulighed, der her aabnes, og dette burde det ærede Medlem i alt Fald yderligere have forstaaet efter at have hørt Udtalelserne fra Delegationens Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Jeg stemmer altsaa imod denne Grundlovsændrings Overgang til Landstinget, fordi Forholdstalsvalgmaaden ikke positivt er udtrykt deri.

Rode: Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udviklede, at det, der skete, naar man gav § 32 den nye, ændrede Form, ikke var noget af principiel Betydning, d. v. s., siger han, vi have vel frafaldet den principielle Modstand mod Forholdstalsvalgmaaden; men, fortsætter han, Forholdstalsvalgmaaden vil alligevel ikke kunne gennemføres her i Tinget, undtagen den almindelige Valgret udtaler sig derfor; vi lægge Sagen i den almindelige Valgrets Haand. Ja, hvis Forholdet var dette, at der ikke skete noget andet, saa var Sagen jo ikke saa betænkelig. Men det ærede Medlem ved meget godt, at der sker noget andet. Thi et er, hvad den almindelige Valgret vil i denne Sag, og et andet er, hvad de Herrer, der sidde paa den almindelige Valgrets Vegne, ville gøre med et saadant Spørgsmaal. Vi have set, hvorledes den almindelige Valgrets Repræsentanter, efter at være komne her ind i dette Ting, have handlet paa dens Vegne, f. Eks. med Militærlovene. Og derfor siger jeg, at hvis vi løse Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaaden ud fra Grundloven og gør det til en Valglovssag, saa ville vi kunne staa overfor den Mulighed, at den almindelige Valgret er imod at indføre Forholdstalsvalgmaaden i Folketinget uden Landstingets Ændring, men at alligevel de Herrer ville kunne benytte et tilfældigt Flertal til at gennemføre den — jeg tror

ikke de Herrer, som repræsenteres af det ærede Medlem fra Æbeltoft, bedre, end at saadant kan ske. Derfor vil jeg for mit Vedkommende, at denne Sag skal løses samtidig med en Omdannelse af Landstinget i Overensstemmelse med, hvad de Herrer altid tidligere have sagt.

Ved denne Sags første Behandling udtalte den ærede Ordfører, at han vilde være villig til at overveje Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg, men ganske vist kun i Forbindelse med en Ændring af Landstingets Sammensætning. Men hvad det ærede Medlem nu her gør, er at tilbyde, at Spørgsmaalet om Folketingets Forandring, Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, faktisk kan løses uden Sammenhæng med det andet Spørgsmaal. Dette er en virkelig Forladen af et gammelt Standpunkt, udtrykt af Venstre. Jeg skal minde det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) — jeg ved ikke, om han er til Stede — om de kraftige Ord, hvormed han har udtrykt det Standpunkt, som vi for Øjeblikket hævde. I 1905 foreslog Folketingets Højre en Dagsorden, som udtalte sig for Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, men det ærede Medlem fra Løvel sagde Nej dertil. Det ærede Medlem erklærede, at han ikke vilde være med til noget saadant, thi der rejste sig da straks et andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde følgende: „Jeg fraraader Vedtagelsen af dette Forslag, fordi det rører ved det rent fundamentale. De Herrer ville sikkert ved nærmere Overvejelse erkende, at hvis man kommer ind paa det, hvis man kommer ind paa virkelig at gøre det Arbejde, som de Herrer her pege paa som ønskeligt, saa maa vi rejse et andet Spørgsmaal, og det er Spørgsmaalet om Landstingets Sammensætning. Det gaar ikke an, at vi rokke ved Folketingets fundamentale Grundlag og lade Landstinget urørt.“ Men det, det ærede Medlem fra Æbeltoft nu gør, og som jeg formoder, det ærede Medlem fra Løvel er med i, er just det at rokke ved Folketingets fundamentale Grundlag og lade Landstingets urørt.

Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) har til Fordel for sin Politik her: at dele disse Sager, opfundet det Udtryk — jeg tror for Resten, det er det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som har opfundet det —, at denne Sag skal tages i to Tempoer. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har dette Udtryk om de to Tempoer, om det er fra „Aprilsnarrene“ — det er jo April Maaned, vi befinde os i. Det er et Dansemesterudtryk;